

ROMÂNIA
DOSAR NR. 1647/2/2020

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA a IX-a CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr.693

Sedința publică din data de 24 iulie 2020

Curtea constituită din:

Președinte - Cristina Maria Irimia

Grefier – Ionica Popescu

Pe rol se află judecarea cauzei formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul SLEVOACĂ GHEORGHE**, având ca obiect „constatarea calității de colaborator al securității”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic cu delegație pe care o depune în ședință la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, în baza art.131 alin.1 C.pr.civ, pune în discuție competența sa generală, materială și teritorială în soluționarea cauzei de față.

Reclamantul, prin consilier juridic, susține competența generală, materială și teritorială a Curții de Apel București.

Curtea constată competența generală, materială și teritorială în soluționarea cauzei.

Curtea acordă cuvântul pe probe.

Reclamantul solicită încuviințarea probei cu înscrisurile care deja au fost depuse la dosarul cauzei.

Curtea deliberând, în conformitate cu dispozițiile art. 255 și art. 258 C.pr.civ. va încuviința proba cu înscrisurile care deja au fost depuse la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul pe cererea de chemare în judecată.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului.

Există patru dosare cu privire la pârât, pentru că figurează cu o enumerare de note și inclusiv un angajament care privește calitatea sa de colaborator al Securității.

Nota de constatare privește verificarea pârâtului și a notelor furnizate către Securitate note care sunt cuprinse în 4 volume.

Din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/1213/18.07.2019, rezultă că domnul SLEVOACĂ Gheorghe a întocmit olograf și semnat indescifrabil un angajament, datat 17.07.1978, din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Cojocaru Emil”. Informațiile furnizate au dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

În conformitate cu dispozițiile art. 394 alin.1 Cod de procedură civilă, Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în vederea soluționării cauzei.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20.04.2020, **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat în contradictoriu cu **pârâtul SLEVOACĂ GHEORGHE** ca, prin hotărârea ce se va pronunța, în baza documentelor existente la dosar, să constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, născut la 24.08.1946, în loc. Poieni-Solca, jud. Suceava, fiul lui Onofrei și Domnica, domiciliat în com jud. Suceava.

Verificarea domnului SLEVOACĂ Gheorghe a fost declanșată, având în vedere calitatea acestuia de membru al Consiliului Local al com. Poieni-Solca, jud. Suceava, în baza art.3 lit.g), coroborat cu art.5 alin.(1) din *O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității*, cu modificările și completările ulterioare, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ.

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/1213/18.07.2019, domnul SLEVOACĂ Gheorghe a întocmit olograf și semnat indescifrabil un angajament (dosar nr. R 366832, f. 5), datat 17.07.1978, din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Cojocar Emil”.

Domnia sa a activat ca informator în perioada 1978-1989, fiind recrutat de către I.J. Suceava, Serv. 1, în vederea supravegherii informative a elementelor aflate în atenție din satul Poieni-Solca.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

- Apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase - notele informative din 17.07.1978 (dosar nr.R366832, f. 23) și 28.11.1989 (dosar nr.1109144, f.15);
- Comentariile negative la adresa conducerii de partid și de stat - declarația din 12.02.1979 (dosar nr. I 141217, voi. 4, f. 84-86) și notele informative din 25.05.1979 (dosar nr. I 141217, vol.4, f. 97), 02.02.1979 (dosar nr. I 141217, voi. 4, f. 91) și 14.09.1979 (dosar nr.1141217, vol.4, f.100);
- Intenția de a părăsi țara - nota informativă din 16.01.1987 (dosar nr.1107840, f. 25).

Analizând informațiile furnizate de către pârât apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, solicită să constate existența calitatii de colaborator al Securității-în ceea ce îl privește pe domnul SLEVOACĂ Gheorghe, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2lit. b) teza I din *O.U.G. nr. 24/2008*, cu modificările și completările ulterioare, a materialelor reținute în nota de constatare nr. DI/1/1213/18.07.2019.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar communist. Reținem, astfel documentele, redactate olograf și semnate de pârât cu numele conspirativ „Cojocar Emil” referitoare la:

A) Apartenența, opiniile exprimate și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase și comentariile negative la adresa organelor de partid și de stat - notele informative date 17.07.1978, 25.05.1979, 02.02.1979, 14.09.1979 și 28.11.1989, precum și declarația din 12.02.1979, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numiții J.G., C.A. și M.S., respectiv:

> „Sursa are următoarele relații: /.../; J.G., penticostal; /.../.” (dosar nr. R 366832, f. 23);

> „/.../ preotul C.A. nu și-a schimbat deloc atitudinea față de cetățeni, în biserică, la slujbele religioase, îi amenință pe oameni că trebuie să asculte indicațiile lui, că el este persoana la care toți să îi dea ascultare, deoarece el dă cele mai bune indicații, toate greutățile ce le au cetățenii le spune credincioșilor să se adreseze lui și nu la alte organe locale de stat CAP Poieni-Solca i-a dat un lot [indescifrabil] deși nu lucrează la CAP, îl folosește și în campania de primăvară când se fac însămânțările la CAP, el a mobilizat mai mulți oameni de la CAP ca să-i însămânțeze lotul lui, spunând că CAP-ul are timp să aștepte. Mai mulți cetățeni au făcut scandal față de contabilul CAP-ului că de ce preotul C. ar fi primit lot [indescifrabil], la care contabilul ar fi afirmat că preotul C. /- ar fi împrumutat bani președintelui CAP-ului.” (dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 97);

> „/.../ pe data de 28 decembrie 1978, preotul C.A., /.../. Le-a spus oamenilor că atunci când au anumite necazuri să nu meargă la autoritățile satului, la primărie, la tribunal sau la alte instituții, ci să meargă la el, deoarece el este cel care poate face dreptate. Pe data de 28 ianuarie 1979, în biserică, față de credincioși, s-a adresat tinerilor necăsătoriți pentru a le da indicații dacă e bine ce fac sau nu. C.A. a avut o discuție cu G.N. în urmă cu mai mult timp, în care l-a avertizat pe părintele C.A. de ce nu respectă legile statului pentru faptul că obligă pe credincioși să plătească Tuneletaxe, la care C.A. a spus că el nu acceptă să vorbească nimeni despre partid și legile statului, prin faptul că el nu vrea să audă despre acest lucru și că el este cel care hotărăște.” (dosar nr.1141217, vol. 4, f. 91);

> „/.../ preotul C.A., în prezent, s-a mutat din parohia Poieni-Solca și a plecat definitiv în comuna Oituz, jud. Bacău, cu data de 01 septembrie 1979. în locul lui urmează să vină preotul C. din Pintești de Sus /.../. La plecare, C.A. a spus că va face slujbe speciale pentru cei de la securitate și oamenii din comună care au fost împotriva lui și nu i- au dat pace să stea în comuna Poieni-Solca.” (dosar nr.1141217, vol.4, f.100)

> „/.../ în satul Poieni sunt circa 25 familii de penticostali care au casă autorizată în orașul Solea. în fiecare joi seara se adună la casa clandestină făcută tot de ei la M.S. unde fac slujbe în legea lor. Din discuțiile purtate cu acesta rezultă că citesc din Biblie și discută despre politica partidului și statului nostru (dosar nr. 1109144)

> „Subsemnatul Slevoacă Gheorghe I...I Declar că preotul C.A. face tot ce îi stă în putință ca să își creeze o autoritate mare în fața credincioșilor și aceasta mai ales prin predicile ce le ține în fața credincioșilor în diferite ocazii. în vara anului 1977 eu m- am dus la biserică ca orice credincios I...I voiam să discut cu C.A. ca să boteze un copil. La botez am fost și cu G.N., care era nașul meu de cununie. /.../, între G.N. și C.A. a fost un schimb mai tare de cuvinte deoarece C.A. i-a spus lui G. să iasă afară deoarece este unul dintre oamenii care nu au plătit taxa anuală benevolă pentru biserică. G.N. a spus că el nu iese din casa parohială care este făcută de cetățenii din sat și că în țara asta sunt legi care trebuie respectate. Atunci, C.A. a strigat că lui să nu-i vorbească despre partid sau despre legile statului, el nu acceptă așa ceva, că el este cel care hotărăște în asemenea ocazii. /.../. în anul 1978 mai spre toamnă, fiind eu la biserică, l-am auzit pe C.A., în cuvântarea ce a ținut-o în fața credincioșilor, când referindu-se la tinere care divorțează și ajung la tribunal, le-a spus la oameni că ce caută la autorități, să vină la el deoarece el le poate face dreptate. /.../. Tot în cursul anului trecut 1978 m-am întâlnit cu B.S. din Poieni Solea care mi-a povestit că l-a auzit pe C.A. spunând oamenilor în biserică că nu este adevărat ceea ce învață copiii la școală precum că omul provine din maimuță, că omul provine de la Dumnezeu și este bine ca oamenii să învețe pe copii să nu ia de bază ceea ce învață școală, /.../.” (dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 84-86). M f ;

Învederează, în acest context, că înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului

comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, face referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritate (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aveau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii. Persoanele despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De asemenea, preocuparea organelor de Securitate pentru activitatea preoților ortodocși nu era întâmplătoare ținând cont pe de o parte de faptul că aceștia mențineau la cote ridicate sentimentul religios al populației, lucru intolerabil pentru un regim ateu, iar pe de altă parte Biserica a reprezentat pentru multe state comuniste un pilon de rezistență împotriva regimului totalitar (ex. Polonia).

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu solitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au consemnat următoarele:

> „Nota a fost luată în scopul de a-i stabili posibilitățile de informare ale informatorului.” (dosar nr. R 366832, f. 23);

> „CA este lucrat prin DUI. Sarcini trasate: Să stabilească ce comentarii va continua să facă /.../ Va fi informat organul de partid al orașului Solea cu privire la lotul [indescifrabil] pe care-l deține.” (dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 97)

> „CA este lucrat prin DUI. Sarcinile și instructajul sunt trecute pe nota în original. Măsuri: Documentarea afirmațiilor sale în scopul luării unor măsuri operative” (dosar nr. I 141217, voi. 4, f. 91);

> „CA a fost legionar, este lucrat în DUI. Sarcini trasate: Să stabilească atitudinea pe care o adoptă următoarele persoane: J., G.D., H.E., B.D., toți foști legionari. A fost reinstruit cu întreaga gamă de aspecte legate de sarcinile cu caracter permanent pe care trebuie să le aibă în atenție” (dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 100)

> „Sursa a fost instruită să stabilească în ce zile fac penticostalii adunări și ce persoane participă la aceste adunări.” (dosar nr. 1109144, f. 15).

B) Intenția unei persoane de a părăsi țara:

> nota informativă, datată 16.01.1987, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul T.O., respectiv: „/.../ ziua de 8 ianuarie 1987 s-a întâlnit cu IO. din comuna Poieni-Solca, care are trei băieți plecați ilegal din țară. Acesta spunea că l-a invitat D. din Canada și ar vrea să meargă să-l vadă; acesta s-a exprimat că dacă se duce s-ar putea să rămână și el acolo. /.../.” (dosar nr. 1107840, f. 25).

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugițf”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnice sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor, români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare”.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

> „Verificați și prin alți informatori.” (dosar nr. 1107840, f. 25).

În legătură cu această primă condiție, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților

fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâtul urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul SLEVOACĂ Gheorghe au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În drept: art. (2) lit. b), art. 3 lit. g), art. 5 alin. (1), art. 8. lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35:alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pentru aceste motive, solicită să constate calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul SLEVOACĂ Gheorghe.

În dovedirea acțiunii, înțelege să folosească următoarele probe:

- 1) Nota de Constatare nr. DI/1/1213/18.07.2019, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
- 2) Dosar nr. R 366832 (cota C.N.S.A.S.), integral;
- 3) Dosar nr. 1141217 (cota C.N.S.A.S.), voi. 4, filele 84-86, 91, 97 și 100;
- 4) Dosar nr. 1107840 (cota C.N.S.A.S.), fila 25;
- 5) Dosar nr. 1109144 (cota C.N.S.A.S.), fila 15;
- 6) Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Materialele menționate la pct. 2-5 respectă condițiile prevăzute de art. 11 alin. (3) al O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

2.Poziția procesuală a pârâților

Pârâtul nu a formulat și depus întâmpinare în cauză.

4. Asupra fondului cauzei:

Având în vedere calitatea pârâtului de membru al Consiliului local al Com. Poieni-Solca, jud. Suceava, în baza art.3 lit.g), coroborat cu art.5 alin.(1) din *O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității*, cu modificările și completările ulterioare, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a verifica *din oficiu*, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normative, au fost declanșate verificări asupra activității acestuia din persoectiva OUG nr.24/2008.

Potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, termenul de colaborator al securității are semnificația de persoană „care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și

rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...)”.

Prin urmare, pentru a se constata calitatea unei persoane de colaborator al Securității, este necesar să fie întrunite următoarele condiții: persoana în cauză să le fi furnizat lucrătorilor Securității informații, indiferent sub ce formă, precum și note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de aceștia: informațiile furnizate să denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist; informațiile furnizate să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Curtea reține că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al securității.

Astfel, în ceea ce privește prima condiție – furnizarea de informații lucrătorilor Securității - Curtea reține următoarele:

Potrivit notei de constatare nr. DI/1/1213/18.07.2019, pîrîtul a întocmit olograf și semnat indescifrabil un angajament, datat 17.07.1978, din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Cojocarul Emil”.

Sub acest nume, a activat ca informator în perioada 1978-1989, fiind recrutat de către I.J. Suceava, Serv. 1, în vederea supravegherii informative a elementelor aflate în atenție din satul Poieni-Solca.

Astfel, rezultă existența unor documente redactate olograf și semnate de pârât cu numele conspirativ „Cojocarul Emil” - notele informative datate 17.07.1978, 25.05.1979, 02.02.1979, 14.09.1979 și 28.11.1989, precum și declarația din 12.02.1979, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numiții J.G., C.A. și M.S.

În ceea ce privește cea de a doua condiție, se reține că informațiile furnizate Securității se refereau la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

- Apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase;
- Comentariile negative la adresa conducerii de partid și de stat;
- Intenția de a părăsi țara.

Astfel, cu privire la apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase, precum și cu privire la comentariile negative la adresa conducerii de partid și de stat, la dosar se află notele informative datate 17.07.1978, 25.05.1979, 02.02.1979, 14.09.1979 și 28.11.1989, precum și declarația din 12.02.1979, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numiții J.G., C.A. și M.S., respectiv:

> „Sursa are următoarele relații: /.../; J.G., penticostal; /.../.” (dosar nr. R 366832, f. 23);

> „/.../ preotul C.A. nu și-a schimbat deloc atitudinea față de cetățeni, în biserică, la slujbele religioase, îi amenință pe oameni că trebuie să asculte indicațiile lui, că el este persoana la care toți să îi dea ascultare, deoarece el dă cele mai bune indicații, toate greutățile ce le au cetățenii le spune credincioșilor să se adreseze lui și nu la alte organe locale de stat CAP Poieni-Solca i-a dat un lot [indescifrabil] deși nu lucrează la CAP, îl folosește și în campania de primăvară când se fac însămânțările la CAP, el a mobilizat mai mulți oameni de la CAP ca să-i însămânțeze lotul lui, spunând că CAP- ul are timp să aștepte. Mai mulți cetățeni au făcut scandal față de contabilul CAP-ului că de ce preotul C. ar fi primit lot [indescifrabil], la care contabilul ar fi afirmat că preotul C. /- ar fi împrumutat bani președintelui CAP-ului.” (dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 97):

> „/.../ pe data de 28 decembrie 1978, preotul C.A., /.../. Le-a spus oamenilor că atunci când au anumite necazuri să nu meargă la autoritățile satului, la primărie, la tribunal sau la alte instituții, ci să meargă la el, deoarece el este cel care poate face dreptate. Pe data de 28 ianuarie 1979, în biserică, față de credincioși, s-a adresat tinerilor necăsătoriți pentru a le da indicații dacă e bine ce fac sau nu. C.A. a avut o discuție cu G.N. în urmă cu mai mult timp, în care l-a avertizat pe părintele C.A. de ce nu respectă legile statului pentru faptul că obligă pe credincioși să plătească Tuneletaxe, la care C.A. a spus că el nu acceptă să vorbească nimeni despre partid și legile statului, prin faptul că el nu vrea să audă despre acest lucru și că el este cel care hotărăște.” (dosar nr.1141217, vol. 4, f.

91);

> „/.../ preotul C.A., în prezent, s-a mutat din parohia Poieni-Solca și a plecat definitiv în comuna Oituz, jud. Bacău, cu data de 01 septembrie 1979. în locul lui urmează să vină preotul C. din Pintești de Sus /.../. La plecarea, C.A. a spus că va face slujbe speciale pentru cei de la securitate și oamenii din comună care au fost împotriva lui și nu i-au dat pace să stea în comuna Poieni-Solca.” (dosar nr.1141217, vol.4, f.100)

> „/.../ în satul Poieni sunt circa 25 familii de penticostali care au casă autorizată în orașul Solea. în fiecare joi seara se adună la casa clandestină făcută tot de ei la M.S. unde fac slujbe în legea lor. Din discuțiile purtate cu acesta rezultă că citesc din Biblie și discută despre politica partidului și statului nostru(dosar nr. 1109144)

> „Subsemnatul Slevoacă Gheorghe I...I Declar că preotul C.A. face tot ce îi stă în putință ca să își creeze o autoritate mare în fața credincioșilor și aceasta mai ales prin predicile ce le ține în fața credincioșilor în diferite ocazii. în vara anului 1977 eu m-am dus la biserică ca orice credincios I...I voiam să discut cu C.A. ca să boteze un copil. La botez am fost și cu G.N., care era nașul meu de cununie. /.../, între G.N. și C.A. a fost un schimb mai tare de cuvinte deoarece C.A. i-a spus lui G. să iasă afară deoarece este unul dintre oamenii care nu au plătit taxa anuală benevolă pentru biserică. G.N. a spus că el nu iese din casa parohială care este făcută de cetățenii din sat și că în țara asta sunt legi care trebuie respectate. Atunci, C.A. a strigat că lui să nu-i vorbească despre partid sau despre legile statului, el nu acceptă așa ceva, că el este cel care hotărăște în asemenea ocazii. /.../în anul 1978 mai spre toamnă, fiind eu la biserică, l-am auzit pe C.A., în cuvântarea ce a ținut-o în fața credincioșilor, când referindu-se la tinere care divorțează și ajung la tribunal, le-a spus la oameni că ce caută la autorități, să vină la el deoarece el le poate face dreptate. /.../. Tot în cursul anului trecut 1978 m-am întâlnit cu B.S. din Poieni Solea care mi-a povestit că l-a auzit pe C.A. spunând oamenilor în biserică că nu este adevărat ceea ce învață copiii la școală precum că omul provine din maimuță, că omul provine de la Dumnezeu și este bine ca oamenii să învețe pe copii să nu ia de bază ceea ce învață școală, /.../.”(dosar nr. 1141217, voi. 4, f. 84-86).

- Cu privire la intenția celor supravegheați de a părăsi țara, există nota informativă, datată 16.01.1987, prin care pârâul informa Securitatea în legătură cu numitul T.O., respectiv: „/.../ ziua de 8 ianuarie 1987 s-a întâlnit cu IO. din comuna Poieni- Solca, care are trei băieți plecați ilegal din țară. Acesta spunea că l-a invitat D. din Canada și ar vrea să meargă să-l vadă; acesta s-a exprimat că dacă se duce s-ar putea să rămână și el acolo. /.../.” (dosar nr. 1107840, f. 25).

Informațiile furnizate au avut ca scop sau ca rezultat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest sens, se reține că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aderau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de pedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngrădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii. Persoanele despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De asemenea, preocuparea organelor de Securitate pentru activitatea preoților ortodocși nu era întâmplătoare ținând cont pe de o parte de faptul că aceștia mențineau la cote ridicate sentimentul religios al populației, lucru intolerabil pentru un regim ateu, iar pe de alta parte Biserica a reprezentat pentru multe state comuniste un pilon de rezistență împotriva regimului totalitar (ex. Polonia).

Și intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în

străinătate erau denumiți batjocoritor „fugițf, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor, români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

În fine, informațiile prevăzute la punctul 1 au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Furnizarea unor informații de natura celor reținute nu rămăneau fără urmări, iar acesta era un lucru îndeobște cunoscut. Astfel încât prezumți este aceea că asemenea informări au fost făcute conștient, pârâtul având reprezentarea clară posibilelor consecințe negative asupra celor urmăriți.

Nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității ori chiar al unor măsuri represive, ca rezultat al denunțului său. Prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Având în vedere aceste considerente, Curtea va admite cererea și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei cauze nr. 420/24.07.2020 se legalizează de noi

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

AGREIEREA formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul **SLEVOACĂ GHEORGHE**, domiciliat în jud. Suceava.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, care se depune la CAB.

Pronunțată la data 24.07.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin Serviciul grefă al instanței.

PREȘEDINTE

Cristina Maria Irimia

GREFIER

Ionica Popescu

Red. / Tehnored. 4 ex.

Com. ex. la

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.

Scutit în sumă de lei

GREFIER SEF

Definitivă
de 24.11.2020